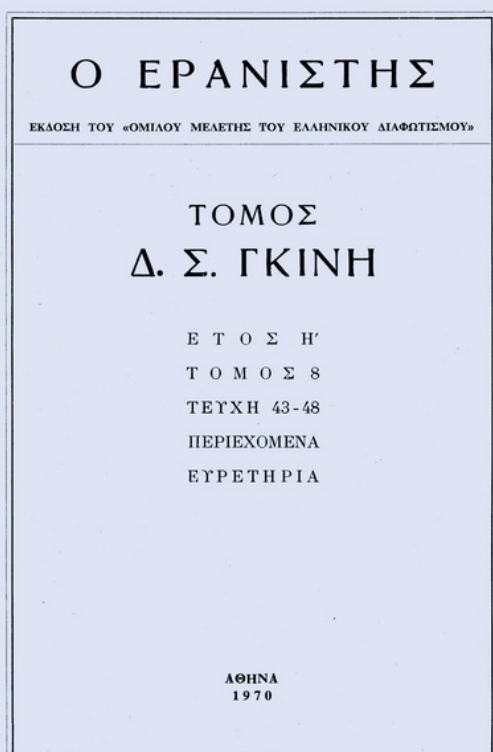

The Gleaner

Vol 8 (1970)

In Honour of D. S. Ginis

Η έκδοση της εφημερίδος «Ημέρα» στην Τεργέστη στα 1855. Από τήν ανέκδοτη αλληλογραφία του ιδρυτού της Σμυρναίου λογίου και δημοσιογράφου Ι. Ισ. Σκυλίτση

Στέφανος Σ. Μακρυμίχαλος

doi: [10.12681/er.9917](https://doi.org/10.12681/er.9917)

Copyright © 2016, Στέφανος Σ. Μακρυμίχαλος

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Μακρυμίχαλος Σ. Σ. (2016). Η έκδοση της εφημερίδος «Ημέρα» στην Τεργέστη στα 1855. Από τήν ανέκδοτη αλληλογραφία του ιδρυτού της Σμυρναίου λογίου και δημοσιογράφου Ι. Ισ. Σκυλίτση. *The Gleaner*, 8, 10–30. <https://doi.org/10.12681/er.9917>

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΗΜΕΡΑ» ΣΤΗΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΣΤΑ 1855

Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη ἀλληλογραφία τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς Σμυρναίου λογίου
καὶ δημοσιογράφου Ἰ. Ἰσ. Σκυλίτση.

Τελευταία περιήλθε στήν κατοχή μου ἓνα μέρος, ἐλάχιστο δυστυχῶς, ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Σμυρναίου λογίου καὶ δημοσιογράφου τοῦ 19ου αἰῶνος Ἰωάννου Ἰσ. Σκυλίτση. Εἰδικώτερα, πρόκειται γιὰ τὴν ἀλληλογραφία ποὺ ἀντήλλαξε ὁ Σκυλίτσης μὲ τὶς ἐπίσημες ἀρχές τῆς Τεργέστης καὶ τῆς Βιέννης ἀπὸ τὰ 1855 ἕως τὰ 1863, σχετικὰ μὲ τὴν ἐκδοση τῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα». Ἡ «Ἡμέρα» ὑπῆρξε, ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ πρόδρομος τῆς περιφημῆς στήν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου «Νέας Ἡμέρας τῆς Τεργέστης», ποὺ τόσο ρόλο ἔπαιξε στήν διαμόρφωση τῆς κοινῆς γνώμης στὸν ἀπόδημο καὶ τὸν ὑπόδουλο ἑλληνισμό καὶ ἀργότερα στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα.

Νομίζω ὅτι παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν σημερινὸ ἀναγνώστη τὰ ἔγγραφα αὐτά, ὄχι μόνο γιὰτὶ ἀποτελοῦν ἓνα μέρος τῆς ἱστορίας τοῦ νεοελληνικοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ δίδουν μιὰν ἰδέα τῶν συνθηκῶν ποὺ ἐπικρατοῦσαν πρὶν ἀπὸ 115 χρόνια στήν πανίσχυρη τότε αὐστριακὴ αὐτοκρατορία γύρω ἀπὸ τὰ ζητήματα τοῦ τύπου. Ὅπως θὰ διαπιστώσουν οἱ ἀναγνώστες, οἱ συνθήκες αὐτὲς δὲν φαίνεται νὰ εἶχαν ἀλλάξει πολὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ρήγα, ὅταν ἡ καισαροκρατικὴ ἀστυνομία ἤλεγχε ὅλες τὶς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις στήν Τεργέστη, ὅπως μᾶς τὸ ἀποκαλύπτουν τ' ἀρχεῖα τῆς Ἀστυνομίας τῆς ἐποχῆς ποὺ ἐδημοσίευσαν οἱ Σ. Λάμπρος, Κ. Ἀμαντος καὶ τελευταία ὁ καθηγητὴς Π. Ἐνεπεκίδης.

Πρὶν δώσω μιὰ περίληψη τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ποὺ ἀποκαλύπτουν τὰ σχέδια ποὺ εἶχε ὑπ' ὄψη του ὁ Σκυλίτσης, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα στήν Τεργέστη, θὰ ἐπιχειρήσω μιὰ συνοπτικὴ ἐξιτόρηση τῆς δράσεως τοῦ Ἰ. Σκυλίτση καὶ τῆς πολυκύμαντης ζωῆς του. Ἐχω, ἄλλωστε, πρόχειρη τὴν πιὸ ἀθηναικὴ πηγὴ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό: τὴν πολύτιμη σειρά τῶν χρονικῶν τῆς Σμύρνης, ποὺ ἔγραφε καὶ συνεχίζει τὴν ἐκδόσή τους ὁ Χρῆστος Σολομωνίδης¹.

1. Βλ. Χρ. Σολομωνίδου, *Ἡ δημοσιογραφία στὴ Σμύρνη (1821-1922)*, Ἀθῆναι 1959, σελ. 147 καὶ ἐπ. Βλ. ὁ-

μοίως Κ. Μάγερ, *Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου*, τόμ. Β' (Ἀθηναϊκαὶ Ἐφημερίδες) σελ. 86 - 100, Ἀθῆναι 1959.

Ὁ Ἰ. Ἰσ. Σκυλίτσης γεννήθηκε στὴν Σμύρνη στὰ 1819 καὶ σπούδασε στὰ Κύθηρα, ὅπου κατέφυγαν οἱ γονεῖς του μετὰ τὴν μεγάλη σφαγὴ τῆς Χίου τοῦ 1822. Ἀργότερα συνέχισε τὶς σπουδές του στὴν περίφημη Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρνης, καὶ στὴν Ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Στὰ 1834, σὲ ἡλικία 15 μόλις ἐτῶν, μετέφρασε καὶ τύπωσε στὴν Σμύρνη τὴν «Θηβαΐδα» τοῦ Ρακίνα καὶ στὰ 1841 τὸν «Θάνατο τοῦ Σωκράτους» τοῦ Λαμαρτίου. Στὰ 1844 ὁ Σκυλίτσης παρακολοθεῖ μαθήματα φυσικῆς στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ πείθει τὸν φίλο του Κ. Βαρσαμῆ νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν ἀγορὰ καὶ ἐγκατάσταση στὴν Σμύρνη ἑλληνικοῦ τυπογραφείου² καὶ ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος τὴν διεύθυνσή του. Στὸ τυπογραφεῖο του αὐτὸ ὁ Σκυλίτσης τύπωσε μεταφράσεις του διαφόρων γαλλικῶν μυθιστορημάτων, ὅπως «Τ' ἀπόκρυφα τῶν Παρισίων» τοῦ Εὐγενίου Σὺη (δύο τόμοι 1845), «Τ' ἀπομνημονεύματα ἱατροῦ» τοῦ Ἀλεξ. Δουμᾶ (τρεῖς τόμοι 1846), τὸν «Λέοντα Λεωνῆ» τοῦ Γεωργίου Σάνδου (sic) 1847, τὸν «Περιπλανώμενο Ἰουδαῖο» τοῦ Εὐγενίου Σὺη (1846), τὸν «Ἀπηγορευμένο καρπὸ» τοῦ Ὀκταβίου Φαλλιέτου (sic), δηλαδὴ τοῦ Octave Feuillet (1848), καὶ ἄλλα.

Στὰ 1849 ἐξέδωσε τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης», πού διετηρήθη μόνον ὡς τὰ 1855. Τότε ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἐφημερίδα στὴν Τεργέστη μὲ τὸν τίτλο «Ἡμέρα». «Παρ' ὅλη τὴν ἐκδοτικὴ ἐπιτυχία τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης», γράφει ὁ Χρῆστος Σολομωνίδης (ἐνθ. ἀν. σελ. 158), ὁ Σκυλίτσης, ἀνήσυχο πνεῦμα ὅπως ἦταν, ἀναζητᾷ εὐρύτερους ὀρίζοντας δημοσιογραφικῆς δράσεως. Ἔτσι, στὰ 1855 ἀφήνει τὴν ἰωνικὴ πρωτεύουσα καὶ ἐγκαθίσταται στὴν Τεργέστη, «τὴν πλησιεστέραν κλίμακα τῆς Ἑσπερίας πρὸς τὴν Ἀνατολήν». Ἐκεῖ, μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ θαρῶνους Σίνα καὶ τοῦ Ἀμβροσίου Ράλλη, ἐκδίδει τὸ φθινόπωρο τοῦ 1855 τὴν «Ἡμέρα», «ἐλληνικὴν ἐφημερίδα ἐν Τεργέστη», τετρασέλιδη, καλοτυπωμένη καὶ μὲ πλούσια ὕλη πολιτικὴ. Ἡ ἐκδοσις τῆς «Ἡμέρας» σημειώνει ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τόσο ἀπὸ τὴν ἀποψὴ κύρους ὅσο καὶ ἀπὸ οἰκονομικὴ. Τὸ πρῶτο ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της ὄχι μόνον καλύπτει ὅλα τὰ ἐξοδὰ της, ἀλλὰ ἀφήνει καὶ περισσεύματα — περίπου χίλια

2. Ὁ Σκυλίτσης σὲ γράμμα του πρὸς τὸν Θεόφιλο Καίτη, τὸν διάσημο φιλόσοφο, πού τοῦ τὸ ἔστειλε ἀπὸ τὴ Σμύρνη στὴν Ἄνδρο στίς 7/19 Φεβρουαρίου 1845, πληροφορεῖ τὸν ἀπολύτιμον διδάσκαλον», ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ, ὅτι «τὸ

κομῖζον μοι τὴν τυπογραφίαν ἱστιοφόρον πλοῖον παρημποδίσθη μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀνέμων». Βλ. Β. Ν. Τατάκη, *Γράμματα μικρασιατῶν πρὸς τὸν Θεόφιλο Καίτη*, «Μικρασιατικὰ Χρονικά» 1955, σελ. 105.

φλωρίνια — πού ο Σκυλίτσας διαθέτει «για να πλουτισθῆ τὸ Γυμνάσιο τῆς Σμύρνης με ὄργανα τῆς πειραματικῆς φυσικῆς».

Ἡ ἐντατικὴ δημοσιογραφικὴ ἐργασία τοῦ Σκυλίτση προκαλεῖ τὴν ὑπερκόπωσή του καὶ με τὴν συμβουλὴ τῶν γιατρῶν του ἐπιχειρεῖ ταξίδι στὴν Γαλλία. Οἱ συνεργάται του ὁμως, στοὺς ὁποίους ἐμπιστεύθηκε τὴν ἐκδοσὴ τῆς «Ἡμέρας», στὴν ἀπουσία του καταχρῶνται τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ ἐκδίδουν συναγωνιστικὴ ἐφημερίδα στὴν Τεργέστη με τὸν τίτλο «Κλειώ». Ὁ Σκυλίτσας ἀναγκάσθηκε τότε νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐφημερίδα του στὴν Βιέννη, ὅπου ὁμως ἡ ἐκδοσὴ δὲν εὐδοκμεῖ. Ἀναχωρεῖ καὶ πάλι στὸ Παρίσι καὶ ἐπιχειρεῖ ἐκεῖ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ «Μυρία ὄσα», πού ἔζησε μόνο δυὸ χρόνια. Στὰ 1870 ὁ Σκυλίτσας ἐπέστρεψε στὴ Σμύρνη καὶ ἄρχισε νὰ δημοσιογραφῆ στὴν «Ἀμάθεια», πού τὴν ἐξέδιδε τότε ὁ Ἰάκωβος Σαμιωτάκης. Ἀλλὰ ἀρρώστησε πάλι καὶ στὰ 1873 πῆγε στὴν Ἀλεξάνδρεια γιὰ νὰ ξεκουραστῆ καὶ ἀναρρώσῃ. Στὰ 1886 ἐπέστρεψε καὶ πάλι στὴν Σμύρνη καὶ στὰ 1890 ἔφυγε γιὰ τὸ Μόντε Κάρλο, ὅπου ἀπέθανε. Ὁ Κ. Μάγερ στὴν «Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου»³ ἀναφέρει ὅτι ὁ Σκυλίτσας αυτοκτόνησε στὸ Μονακό. Ὁ Χ. Σολομωνίδης ὁμως θεωρεῖ ἀνακριβῆ τὴν πληροφορία αὐτὴ καὶ ἀναφέρει ὅτι ὁ Σκυλίτσας πέθανε ἀπὸ φυσικὸ θάνατο⁴.

Αὐτὴ εἶναι με λίγα λόγια ἡ πολυκύμαντὴ ζωὴ τοῦ Σκυλίτση. Ἄς ἰδοῦμε τώρα τί συμπληρωματικὰ στοιχεῖα ἔρχονται στὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτὴ ἀλληλογραφία πού δημοσιεύουμε παρακάτω σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση.

Ἐπὶ τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 1 ἀποκαλύπτεται ὁ σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Σκυλίτσας ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἑλληνικὴ ἐφημερίδα στὴν Τεργέστη. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ εἶναι ἡ αἴτηση πού ἀπηύθυνε ὁ Σκυλίτσας στίς 19 Ἰανουαρίου 1855 (ν. ἡ.) «πρὸς τὴν Σεβαστὴν Καισαροβασιλικὴν Τοποτηρησίαν» στὴν Τεργέστη, ζητώντας τὴν ἄδεια «νὰ ἐκτυπώνη ἐν Τεργέστη ἐφημερίδα εἰς τὴν ἑλληνικὴν». Τὴν αἴτηση αὐτὴ, ὅπως σημειώνει ἰδιοχείρως ὁ Σκυλίτσας στὴν τελευταία σελίδα, τὴν συνέταξε ἰταλικὰ ὁ Ἰταλὸς δικηγόρος Caroli (6λ. εἰκ. 2), ὁ ὁποῖος διευκρινίζει στὸ τέλος ὅτι ἀναλαμβάνει ὁ ἐκδότης τῆς τὴν ὑποχρέωση νὰ μὴ τὴν κυκλοφορῆ ἐντὸς τῆς Μοναρχίας, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀποστέλλῃ ἀμέσως διὰ τῆς κανονικῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

3. Βλ. Κ. Μάγερ, Ἱστορία, ἐνθ. ἀν., σελ. 88.

4. Βλ. Χρ. Σολομωνίδου, ἐνθ. ἀν., σελ. 160.

«... Έλαβον τὴν ἀπόφασιν — γράφει στὴν αἴτησή του ὁ Σκυλίτσης — νὰ συντάσσω ἐδῶ ἐν Τεργέστη ἐφημερίδα εἰς ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ἢ ὁποία, προσφέρονσα ἀπ' εὐθείας τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, ν' ἀποβῆ ὅ τε ἄμεσος κρίκος ἐπαφῆς μεταξὺ Τεργέστης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, Σμύρνης, Κερκύρας καὶ λοιπῶν σημαντικῶν ἀγορῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ ἐθνικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον, πρῶτον αὐτό, καὶ ἄνευ παρεμβολῆς τῶν ἀβεβαίων μεταφράσεων, νὰ δημοσιεύῃ τὰς εἰδήσεις τῶν τιμῶν τῶν ξένων συναλλαγμάτων, τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, τῶν πραγματοποιημένων πωλήσεων, τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων, τῶν ἐν ἐξελίξει χρηματικῶν καὶ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων καί, ἐν γένει, ὅλων ἐκείνων τῶν ποικίλων καὶ αἰφνιδίων περιστατικῶν τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀφοροῦν τὰς χρηματιστηριακὰς καὶ ἐμπορικὰς πράξεις ὄχι ὅμως χωρὶς νὰ παρακολουθῶνται αἱ ἐξελίξεις καὶ ἐναλλαγαὶ τοῦ κόσμου τῆς πολιτικῆς, ὡς ἐκεῖναι αἴτινες, μὲ τὴν ποικίλην ἐμφάνισίν των ἐπιδρῶν τόσον ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐμπορίου».

Ἔτσι ἐπρογραμματίσθη ὁ Σκυλίτσης τὴν ἐκδοσὴ τῆς «Ἡμέρας» του καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀπέδειξε ὅτι ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀναγνωστικοῦ του κοινοῦ. Στὴν ἴδια αἴτησή του, αἰτιολογεῖ τὴν ἀπόφασή του μὲ τὶς ἐξῆς σκέψεις πού δείχνουν ἀπὸ ποιῆς πηγῆς ἀντλοῦσε τότε τὶς εἰδήσεις του ὁ ἐλληνόγλωσσος τύπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ πῶς ἐσκέφθηκε νὰ τὶς ὑπερακοντίσῃ ὁ Σκυλίτσης, καταφεύγοντας σὲ πηγῆς «ἀπὸ πρῶτο χερί» καὶ ὄχι σὲ ἀμφίβολες μεταφράσεις ἀπὸ ξένα κείμενα.

«... Ἐν γνώσει — γράφει — λόγῳ τῆς ἐκ τῆς πρακτικῆς πείρας μου, ὅτι αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς πορείας τῶν ἐπιστημονικο-βιομηχανικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης δὲν φθάνουν εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἰμὴ μόνον μέσω τοῦ ἰταλικοῦ, γερμανικοῦ, γαλλικοῦ, ἢ ἀγγλικοῦ τύπου, δηλαδὴ μέσω φύλλων συντασσομένων εἰς γλώσσας αἱ ὁποῖαι γενικῶς δὲν εἶναι γνωστὰ ἐκεῖ εἰμὴ μόνον κατ' ἐξαιρέσειν, ἐσκέφθη νὰ ἀπαλλάξω τοὺς ὁμοεθνεῖς μου τοῦ τοιοῦτου ἀτόπου καὶ νὰ ἐπιτύχω ὅπως αἱ εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης περιέρχονται εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν γλῶσσαν των καὶ χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη προηγουμένης μεταφράσεως, ὅποτε καὶ ἡ ἐννοία των δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλοία ἢ ἡ ἀρχικὴ σημασία των ἡλλοιωμένη, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ μεταφρασταὶ οἱ διαθέτοντες θετικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις εἶναι λίαν σπάνιοι, καὶ μάλιστα ὑπάρχοντες πόλεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὐρίσκονται τοιοῦτοι μεταφρασταί, κατ' οὐδένα τρόπον καὶ οὐδεμιᾶς κατηγορίας».

Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ ἴδιο αὐτὸ πρόγραμμα ἐκθέτει ὁ Σκυλίτσης καὶ στὸ πρῶτο φύλλο τῆς «Ἡμέρας» (βλ. εἰκ. 4). Στὴν αἴτησή του προσθέτει ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλῃ «αἴτησιν ἀποκτήσεως τῆς αὐστριακῆς ὑπηκοότητος» διὰ ν' ἀποκτήσῃ, ὅπως γράφει, «ἅπαντα τὰ

δι' ἓνα συντάκτην ἐν Αὐστρία ἀπαιτούμενα προσόντα», δεδομένου ὅτι ἐτύγχανε τότε ὑπήκοος Ἑλληγν, καὶ ὑποβάλλει συνημμένως πιστοποιητικά διαφόρων — Ἑλλήνων προφανῶς — ἐμπόρων τῆς Τεργέστης περὶ τοῦ ἠθικοῦ του, τῆς ιδιότητός του ὡς συντάκτου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης» καὶ περὶ τῆς μορφώσεώς του καὶ τῆς ἱκανότητός του γὰρ διευθύνῃ φιλολογικῆν ἐπιχείρησιν. Ἐν τέλει, ὁ Σκυλίτσης ἀναφέρει ὅτι «προσφέρει τὴν ἐγγύησιν τοῦ κ. Ἀμβροσίου Ράλλη⁵, ἐμπόρου καὶ κτηματίου, διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει καὶ ἐπιβάλλει ὁ νόμος εἰς ἐκδότας ἐφημερίδων». Στὸ τέλος τῆς αἰτήσεως ὑπάρχει ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀμβροσίου Ράλλη, ὁ ὁποῖος ὑπογράφει κάτω ἀπὸ τὴν λέξιν «concorro» (συναίνῳ) ὡς Amb. di St. Ralli.

Στὴν τελευταία σελίδα τῆς αἰτήσεως, ὁ Σκυλίτσης σημειώνει ἰδιοχείρως τὰ ἐξῆς: «Συνετάχθη ἡ ἀναφορὰ αὕτη ὑπὸ τοῦ ἰταλοῦ δικηγόρου Sigr Caroli» καὶ παραθέτει τοὺς ἐξῆς ἐνδιαφέροντας ὑπολογισμοὺς τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος του στὴν Τεργέστη μὲ τὶς ἀντίστοιχες δαπάνες στὴν Σμύρνη (εἰκ. 2).

Ἐξοδα Σμύρνης	
Ἔργαται 440 γρ. (κατὰ μῆνα) X 12 (μῆνας;) Γρόσια	5.280.—
Ἐνοίκια	» 1.000.—
Χαρτί	» 4.000.—
Ἐξοδα	» 500.—
Φθορὰ	» 500.—
<hr/>	
Γρόσια 11.280.—	
<hr/>	
Ἐξοδα Τεργέστης (ὅπου θὰ μεταφέρω τὸ τυπογραφεῖον μου)	
Ἔργαται	Φιορίνια 1.040.—
Ἐνοίκιον	» 200.—
Χαρτί	» 330.—
Ἐξοδα	» 80.—
Φθορὰ	» 50.—
<hr/>	
Φιορίνια 1.700.—	

5. Ἀπὸ τὸ κείμενο αὐτὸ συνάγεται ὅτι μόνος ὁ Ἀμβρ. Ράλλης συνέτρεξε τὸν Σκυλίτση στὴν ἐκδοσὴ τῆς «Ἡμέ-

ρας» καὶ ὄχι καὶ ὁ βαρῶνος Σίνας, ὅπως ἀναφέρει ὁ Χρ. Σολομωνίδης, ἐνθ. ἀν., σελ. 158. Ὁ Ἀμβρόσιος Στεφάνου

Ἡ ἰσοτιμία μεταξύ τουρκικοῦ γροσίου καὶ αὐστριακοῦ φιορινίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν 52 γρόσια τὸ ἓνα φιορίνι⁶ καὶ συνεπῶς ἐναντι γροσίων 11.280 πού ἐστοίχιζε τὸν χρόνο ἢ ἐκτύπωση τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης», τὸ ἀντίστοιχο κόστος γιὰ τὴν ἐκτύπωση τῆς «Ἡμέρας» στὴν Τεργέστη ἦταν γρόσια 88.420 (δηλαδή 1.700 φιορίνια πρὸς γρόσια 52 τὸ φιορίνι), δηλαδή ὀκτὼ φορές μεγαλύτερο. Καὶ ὁμοίως ὁ Σκυλίτσης ὄχι μόνον ἀντιμετώπισε τὰ ἠῤῥημένα αὐτὰ ἔξοδα τῆς Τεργέστης, ἀλλὰ, σύμφωνα μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ Χρ. Σολομωνίδη πού ἀνέφερα προηγουμένως⁷, ἡ ἐπιχείρηση τοῦ ἄφησε τὸν πρῶτο χρόνο περίσσειμα γύρω στὰ 1.000 φιορίνια.

Ἀπὸ μιὰ φορολογικὴ δήλωση τῶν κερδῶν τοῦ Σκυλίτση ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῆς «Ἡμέρας» (εἰκ. 3) πού ἔχω ὑπόψη μου, φαίνεται ὅτι στὰ 1861 ἐπραγματοποίησε — ἢ τοῦλάχιστο ἐδήλωσε — καθαρὸ κέρδος φιορίνια 3.215⁸ καὶ πλήρωσε φόρο φιορίνια 212.19. Στὸ πίσω μέρος τῆς δηλώσεως αὐτῆς ὁ Σκυλίτσης σημειώνει ἰδιοχείρως: «Ἐπληρώθη ἕως

Ράλλης ἦταν ἐπίλεκτο μέλος τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος τῆς Τεργέστης. Στὰ 1856 διορίσθηκε μὲ βασιλικὸ διάταγμα «ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως» γιὰ νὰ παραλάβῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα «τὸ γενναῖον κληροδότημα τοῦ αἰοιδίμου Πλατυγένους ἐκ Δραχμῶν 250.000. — Βλ. Σ. καὶ Κ. Βοβολίνη, *Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν*, τόμ. Α, σελ. 489α. Ὁ Ἀμβρόσιος Στεφάνου Ράλλης ἦταν ἐξάδελφος τῶν ἰδρυτῶν τοῦ οἴκου Ἀδελφῶν Ράλλη, καὶ ὁ πατέρας του Στέφανος ἔδρασε ὡς ἔμπορος καὶ τραπεζίτης στὴν Σμύρνη κατ' ἀρχὰς καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη κατόπιν. Στὰ 1874 ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀπένευσε στὸν Ἀμβρόσιο Ράλλη τὸν κληρονομικὸ τίτλο τοῦ Βαρόνου. Τὸ οἰκόσημό του περιεῖχε τίς λέξεις «ἀσκήσω δικαιοσύνην». Βλ. Philip P. Argenti M. A., D. Litt (Oxon). B. L. L. (Athens), *Libro d'oro de la noblesse de Chio*, Oxford 1955, τόμ. 1, σ. 104.

6. Σύμφωνα μὲ τὴν «ἰσοτιμίαν τῶν

ξένων νομισμάτων» πού δημοσιεύθηκε στὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» τοῦ 1833 (σελ. 11) ἡ τιμὴ τοῦ αὐστριακοῦ φιορινίου εἶχε ὀρισθῆ ἐπισήμως σὲ δρχ. 13.06. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἰσοτιμία τοῦ τουρκικοῦ φλωρινίου τῶν 100 γροσίων εἶχε ὀρισθῆ (βλ. «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» 1856 σελ. 207) σὲ δρχ. 25.42. Συνεπῶς, κάθε αὐστριακὸ φιορίνι ἰσοδυναμοῦσε τότε μὲ 52 γρόσια.

7. Ἐνθ. ἀν., σελ. 158.

8. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι στὰ 1858 ἡ Αὐστρία μεταρρύθμισε τὸ νομισματικὸ τῆς σύστημα καὶ τὸ νέο αὐστριακὸ φιορίνι διατιμήθηκε πρὸς δρχ. 2.7572 (βλ. «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» 1858 σελ. 319). Συνεπῶς, τὸ κέρδος τοῦ 1861 πού ἐδήλωσε ὁ Σκυλίτσης ἰσοδυναμοῦσε μὲ δραχμὲς 8.864 ἐνῶ τὰ 1.000 φιορίνια πού πραγματοποιήθηκε στὰ 1855 ἰσοδυναμοῦσαν μὲ δρχ. 13.060.

31 'Ιουλίου 1861», αν και από τὸ κείμενο τῆς δηλώσεως φαίνεται ὅτι μπορούσε νὰ πληρώσῃ τὸν φόρο σὲ τέσσερις τριμηγιαῖες δόσεις, δηλαδή στὶς 31 'Ιανουαρίου, 30 'Απριλίου, 31 'Ιουλίου καὶ 31 'Οκτωβρίου 1861.

Ἡ ἄδεια ἐκδόσεως τῆς «Ἡμέρας» δόθηκε στὶς 12 Μαρτίου 1855 καὶ μὲ νέα αἴτησή του (ἔγγραφο ἀριθ. 2) ὁ Σκυλίτσης πρὸς «τὴν Σεβαστὴν Καισαροβασιλικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας» ζητεῖ στὶς 23 'Ιουνίου 1855 νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ «ὡς προσωρινὸν συντάκτην, «ἔως ὅτου ἀποκτήσῃ ὁ ἴδιος τὴν αὐστριακὴν ὑπηκοότητα», πού ἀποτελοῦσε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τοὺς ἐκδότες ἐφημερίδων στὴν αὐστριακὴ μοναρχία, τὸν Κ. Δημόπουλο, κάτοικο Τεργέστης, αὐστριακὸ ὑπήκοο, ὁ ὁποῖος συγκέντρωνε ὅλα τὰ στοιχεῖα πού ἀπαιτοῦσε τὸ σχετικὸ «καισαροβασιλικὸ» διάταγμα τῆς 27 Μαΐου 1852, δηλαδή ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπηκοότητα καὶ τὴν κατοικία, ἦταν ἐπὶ πλέον «ἀμέμπτου ἠθικοῦ, ἡλικίας ἄνω τῶν 24 ἐτῶν καὶ ἐκέκτητο τὴν δέουσαν μόρφωσιν διὰ νὰ τεθῆ ἐπικεφαλῆς φιλολογικῆς ἐπιχειρήσεως»⁹ καὶ ἐπὶ πλέον ἐγνώριζε τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα «ὡς διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Βασιλικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ μεταφραστῆς αὐτῆς». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σκυλίτσης ὑπόσχεται νὰ προσκομίσῃ καὶ ἀπόδειξῇ ὅτι κατέβαλε τὴν ἐγγύηση πού ἀπαιτοῦσε ὁ νόμος.

Ἡ νέα αὐτὴ αἴτηση τοῦ Σκυλίτση διαβιβάσθηκε ἀπὸ τὴν ἀστυνομία στὸν τοποτηρητὴ τῆς καισαροβασιλικῆς Κυβερνήσεως στὴν Τεργέστη, πού ἐχορήγησε τὴν ἄδεια καὶ εὐδοποίησε τὴν ἀστυνομία τῆς Τεργέστης τηλεγραφικῶς στὶς 29 'Ιουνίου 1855, δηλαδή μέσα σὲ ἕξι ἡμέρες ἀπὸ τὴν ὑπόβολή τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀστυνομία ἐν συνεχείᾳ ὀπισθόγραφε τὴν αἴτηση καὶ τὴν ἐπέστρεψε στὸν Σκυλίτση στὶς 7 'Ιουλίου 1855 μὲ βεβαίωση τῆς χορηγηθείσης ἐγκρίσεως καὶ μὲ τὴν ὑπόδειξη νὰ καταθέσῃ στὸ Δημόσιο καισαροβασιλικὸ ταμεῖο τὴν ἐγγύηση, πού ἦταν 5.000 φιορίνια¹⁰.

Παρατηροῦμε ἐδῶ ὅτι καὶ ἡ αἴτηση τοῦ Σκυλίτση καὶ ἡ ἀπάντησή τῆς ἀστυνομίας εἶναι συντεταγμένες στὴν ἰταλικὴ γλῶσσα καὶ μόνο ἡ

9. Τὰ προσόντα πού ἀπητοῦντο ἀπὸ τὶς αὐστριακὲς ἀρχὲς γιὰ τοὺς συντάκτες ἐφημερίδων, ἐμβάλλον σὲ σκέψεις γιὰ τὴν σχετικὴ ἀσυδοσία πού ἐπικρατεῖ σήμερὰ στὶς «δημοκρατικὲς» χώρες καὶ πού καλύπτεται ἀπὸ μιὰ κακῶς ἐννοουμένη προστασία τῆς «ἐλευθερίας

τοῦ σκέπτεσθαι».

10. Ποσὸ σημαντικό γιὰ τὴν ἐποχὴ. Στὰ 1855, 5.000 φιορίνια, ἰσοδυναμοῦσαν μὲ 65.000 δραχμὲς, δηλ. γύρω στὶς 2.500 χρυσὲς ἀγγλικὲς λίρες καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἀγοραστικὴ ἀξία πού εἶχε τότε χρυσὴ Λίρα.

σφραγίδα τῆς ἀστυνομίας ἔχει γερμανικὴ ἐπιγραφή K. K. Polizei Direction Triest.

Στις 19 Ἰουλίου 1855 ὁ Σκυλίτσης, ἀφοῦ κατέβαλε τὴν ἐγγύηση, ὑποβάλλει νέα αἴτηση στὴν ἀστυνομία (ἔγγραφο ἀριθ. 3), ἡ ὁποία θεβαιώνει ὀπισθογράφως ὅτι «οὐδὲν ὑπάρχει πλέον κώλυμα» γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ καὶ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ «σχετικὸ πρόγραμμα»¹¹ καὶ ν' ἀνακοινώσῃ στὴν ἀστυνομία τὴν ἡμέρα πού θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδῃ τὸ περιοδικό. Στὸ ἔγγραφο αὐτὸ προσυπογράφουν δύο μάρτυρες πού θεβαιοῦν ὅτι κατεβλήθη ἡ ἐγγύηση.

Τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 4, γραμμένο στὴν γερμανικὴ αὐτὴ τὴν φορὰ, ἀπευθύνεται στὸν Σκυλίτση ἀπὸ τὴν Περιφερειακὴ Οἰκονομικὴ Διεύθυνση τῆς Τεργέστης μὲ ἡμερομηνία 26 Δεκεμβρίου 1857 καὶ τὸν πληροφορεῖ ὅτι, ἐὰν τὸ περιοδικό του (τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος «Ἡ Ἡμέρα» ἀναγράφεται στὸ ἔγγραφο μὲ ἑλληνικὰ στοιχεῖα) θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐκδίδεται καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857, ἔπρεπε ὁ ἐκδότης νὰ δηλώσῃ ἐντὸς 48 ὥρῶν ἐὰν «τὸ περιοδικὸν θὰ ἐκδίδεται μὲ τὸ κύριον φύλλον μόνον ἢ καὶ μετὰ προσθέτου τοιοῦτου, προσέτι κατὰ ποῖα χρονικὰ διαστήματα, ἤτοι ἐὰν ἡμερησίως, ἀποκλειομένων ἢ μὴ τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτασίων ἡμερῶν, ἢ μόνον κατὰ τινὰς καὶ ποίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἐὰν τὴν πρωτὰν ἢ τὴν ἐσπέραν καί, τέλος, εἰς ποῖον τυπογραφεῖον θὰ γίνεταί ἢ ἐκτύπωσις». Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐγκύκλιο πού ἔστειλε ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ τῆς Τεργέστης σὲ ὅλες τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ πού ἐξεδίδοντο στὴν πόλη γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἢ ὄχι θὰ ὑπάγονταν στὴν καταβολὴ χαρτοσήμου βάσει τοῦ νέου δημοσιευθέντος αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Δεκεμβρίου 1857 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου τῶν ἐφημερίδων».

Στὰ 1859 ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἀπηγόρευσε τὴν κυκλοφορία τῆς «Ἡμέρας» στὴν Ὄθωμανικὴ ἐπικράτεια, προφανῶς λόγῳ ἀρθρογραφίας τοῦ Σκυλίτση, ἡ ὁποία χαρακτηρίσθηκε ὡς «ἀπρεπής» γιὰ τὴν Τουρκία. Ὁ Σκυλίτσης μὲ ἀναφορὰ τοῦ ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1859 διαμαρτυρήθηκε στὸν τοποτηρητὴ τῆς Τεργέστης γιὰ τὴν ἀπαγόρευση, ἡ ὁποία ἔθιγε τὰ συμφέροντά του ὡς Αὐστριακοῦ ὑπηκόου. Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ὑπεστήριξε τὸν Σκυλίτση καὶ μὲ τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 5, γραμμένο καὶ αὐτὸ γερ-

11. Προφανῶς ἐννοεῖται ἡ ἀγγελία δημοσιεύσεως τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ σχετικὸ μονόφυλλο δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ διασωθῆ. Τοῦλάχιστο δὲν περιλαμβάνεται

στὴν Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία τῶν Γκίβνη - Μέζα καὶ στὰ συμπληρώματα τοῦ Κ. Θ. Δημαρᾶ, Ε. Μοσχονᾶ καὶ ἄλλων στὸ περιοδικό «Ὁ Ἑρανιστής».

μανικά¹² ό «καισαροβασιλικός αύλικός σύμβουλος και Διευθυντής τής 'Αστυνομίας» τής Τεργέστης ανακοινώνει στον Σκυλίτση στις 12 Δεκεμβρίου 1859 ότι «κατόπιν ανακοινώσεως τής καισαροβασιλικής ύπαντιπροσωπείας έν Κωνσταντινουπόλει... ή 'Υψηλή 'Οθωμανική Πύλη εξέδωκε τήν ύπό χρονολογίαν 15 παρελθόντος (δηλ. 15 Νοεμβρίου 1859) έντολήν προς τούς Διοικητάς τής Θεσσαλονίκης, 'Ηρακλείου, Σμύρνης, 'Ιωαννίνων και Ρόδου¹³ «'ίνα αφήσουν πάλιν έλεύθερον τό ύμέτερον προηγούμενως άπηγορευμένον περιοδικόν «'Ημέρα», έπιστήσασα όμως ταύτοχρόνως τήν προσοχήν των 'ίνα υποβάλουν άναφοράν εις περίπτωση καθ' ήν ήθελον προκύψει άπρεπή άρθρα».

Στά 1861 ό Σκυλίτσης, άπογοητευμένος γιατί οί συνεργάτες του Διονύσιος Θερειανός και Θεαγένης Λιβαδάς¹⁴ άπεφάσισαν και έπραγματοποίησαν τήν έκδοση στήν Τεργέστη τής συναγωνιστικής έφημερίδος «Κλειώ»¹⁵, άπεφάσισε να μεταφέρει τήν «'Ημέρα» του στήν Βιέννη. 'Υπέβαλε συνεπώς σχετική αίτηση στήν Διεύθυνση τής 'Αστυνομίας στήν Τεργέστη και με τό έγγραφο άριθ. 6 ό «καισαροβασιλικός Κυβερνητικός Σύμβουλος, Διευθυντής τής 'Αστυνομίας» ανακοινώνει στον Σκυλίτση με ήμερομηνία 29 Σεπτεμβρίου 1859 ότι τό «'Υψηλόν Καισαροβασιλικόν 'Υπουργείον τής 'Αστυνομίας» ένέκρινε τήν μεταφορά τής «'Ημέρας» στήν Βιέννη και τήν συνέχιση τής έκδόσεώς της εκεί δύο φορές τήν εβδομάδα, αλλά θέτει ως όρον να έγκατασταθής ό Σκυλίτσης μονίμως στήν Βιέννη.

'Η έκδοση όμως τής «'Ημέρας» στήν Βιέννη δέν εϋδοκιμεί και έτσι στα 1863 ό Σκυλίτσης ζητεί με αίτησή του στήν Διεύθυνση τής 'Αστυνομίας τής Βιέννης τήν άδεια να μεταφέρει πάλι τήν έφημερίδα στήν

12. 'Η κατάργηση τής χρήσεως τής ίταλικής γλώσσης όφείλεται προφανώς στα γεγονότα τής έποχής. Στα 1859 τό Πεδεμόντιο συνεμάχησε με τον Ναπολέοντα Γ' με σκοπό ν' άπαλλάξει τά ίταλικά έδάφη από τήν αυστριακή κυριαρχία. 'Η Αύστρια έχασε τότε τή Λομβαρδία που ό Ναπολέων εξέχώρησε στο Πεδεμόντιο.

13. Γεννάται ή άπορία γιατί ή άρση τής άπαγορεύσεως δέν περιέλαβε και τήν Κωνσταντινούπολη, όπου άσφαλώς θα είχε πολλούς αναγνώστες ή «'Ημέρα».

14. 'Ο Διονύσιος Θερειανός (1834 - 1897) είναι ό πολυμαθέστατος βιογράφος του 'Αδαμαντίου Κοραή και συγγραφεύς πολλών φιλολογικών και φιλοσοφικών πραγματειών. 'Ο Θεαγένης Λιβαδάς (1827 - 1903), έπιφανής λόγιος και θεολόγος, μεταφραστής τής Λογικής του «Βεχίου» (Τεργέστη 1861). Βλ. έκτενή βιογραφία του εις 'Ηλία 'Α. Τσιτσέλη, *Κεφαλληνιακά Σύμμικτα*, τόμ. Α', σελ. 303.

15. Βλ. Κ. Μάγερ. *'Ιστορία του 'Ελληνικού τύπου*, τόμ. Α', σελ. 145 ύποσημ.

Τεργέστη. Με τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 8 ἢ «Καισαροβασιλικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας καὶ αὐτοκρατορικῆς ἑδρας Βιέννης», ὅπως ἀναγράφει ὁ ἔντυπος τίτλος τοῦ ἔγγραφου, τοῦ ὑποδεικνύει ν' ἀνακοινώσῃ πρῶτα τὴν αἴτησίν του στὴν Ἀστυνομία τῆς Τεργέστης καὶ μόνο κατόπιν θὰ ἐγκριθῇ ἢ μεταφορᾶ καὶ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τῆς Βιέννης καὶ θὰ διατασσόταν ἢ μεταφορᾶ τῆς ἐγγυήσεως στὸ Δημόσιο Ταμεῖο τῆς Τεργέστης.

Ὁ Σκυλίτσης συμμορφώνεται μετὰ τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἀστυνομίας τῆς Βιέννης καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησίν του μετὰ δικαιολογητικὰ γιὰ τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος στὴν ἀστυνομία τῆς Τεργέστης. Μετὰ τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 9 ἢ ἀστυνομία τῆς Τεργέστης ἐγκρίνει τὴν μεταφορᾶ, ἀλλὰ θέτει ὡς προϋπόθεσιν νὰ ἐγκατασταθῇ πάλι ὁ Σκυλίτσης στὴν Τεργέστη μονίμως καὶ τοῦ ὑποδεικνύει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὴν μεταφορᾶ τῆς ἐγγυήσεως στὸ Δημόσιο Ταμεῖο τῆς Τεργέστης. Τὸ ἔγγραφο ἀριθ. 10 δεδαιώνει ὅτι δόθηκε ἐντολὴ στὸ Δημόσιο Ταμεῖο τῆς Κάτω Αὐστρίας νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἐγγύησιν γιὰ τὴν «Ἡμέρα» στὸ Ταμεῖο τῆς Τεργέστης.

Μετὰ αἴτησίν του στὴν ἀστυνομία τῆς Βιέννης (ἔγγραφο ἀριθ. 11) συντεταγμένῃ γερμανικᾶ, ὁ Σκυλίτσης ἀνακοινώνει ὅτι τὸ περιοδικὸ του θὰ δημοσιευθῇ «διὰ τελευταίαν φορὰν ἐν Βιέννῃ τὴν 19 Ἰουνίου 1863» καὶ ὅτι τὴν ἐπομένη ἑβδομάδα θ' ἀρχίσῃ νὰ τὸ ἐκδίδῃ στὴν Τεργέστη στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ «κατὰ τὸ προηγουμένον ἤδη γνωστὸν πρόγραμμα»¹⁶.

Ἔτσι ὁ Σκυλίτσης ἐπανῆλθε στὴν Τεργέστη. Ἡ ὑγεία του ὅμως καὶ ἡ ἀπογοήτευσίν του δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκδόσιν τῆς μόνος μετὰ τὸν παλαιὸν ἐνθουσιασμό. Καὶ στὰ 1864 προσέλαβε ὡς συνδιευθυντὴ τὸν Ἀναστάσιο Βυζάντιο¹⁷. Ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1866 ὁ Βυζάντιος ἐμφανίζεται ὡς μόνος ἐκδότης τῆς «Ἡμέρας», ὁ ὁποῖος τὴν μετωνόμασε «Νέα Ἡμέρα» καὶ συνέχισε τὴν ἐκδόσιν τῆς ἕως τὰ 1899. Ἡ

16. Ὁ Χρ. Σολομωνίδης, ἐθν. ἀν., σελ. 158, δὲν μνημονεύει τὴν ἐπιστροφή τοῦ Σκυλίτσης στὴν Τεργέστη καὶ τὴν ἐκδόσιν τῆς «Ἡμέρας» ἐκεῖ, ἀλλὰ ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν ὁ Σκυλίτσης ζήτησε πεδίο νέας δημοσιογραφικῆς δράσεως στὸ Παρίσι ὅπου ἐξέδωσε τὸ λαμπρὸ περιοδικὸ «Μυρία Ὀ-

σα». Τὸ περιοδικὸ «Μυρία Ὀσα» ἄρχισε νὰ ἐκδίδεται στὸ Παρίσι στὰ 1868. (Κ. Μάγερ, ἐθν. ἀν., τόμ. Α', σελ. 308) καὶ διετηρήθη στὴ ζωὴ μόνο δυὸ χρόνια (1868 - 1869).

17. Ὁ Ἀναστάσιος Βυζάντιος (1839 - 1892) ὑπῆρξε διαπρεπὴς διπλωμάτης καὶ δημοσιογράφος. Στὴ βιογραφία του ποὺ δημοσιεύθηκε στὸν

συνέχεια τῆς σταδιοδρομίας τῆς ἡφμερίδος καὶ ἡ περαιτέρω δράση τοῦ Σκυλίτση ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς μικρῆς αὐτῆς μελέτης, τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦταν νὰ διαλευκάνη μιὰ περίοδο τῆς ζωῆς τοῦ Σκυλίτση καὶ τῆς «Ἡμέρας» του ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ περιέχονται στὰ ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου του, ὅσα περιήλθαν στὰ χέρια μου, καὶ τὰ ὁποῖα παραθέτω ἐν συνεχείᾳ σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση ἀπὸ τὰ ἰταλικά καὶ γερμανικά πρωτότυπα¹⁸.

Στέφανος Σ. Μακρομίχαλος

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἄριθ. 1

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ Ἴταλικὸ πρωτότυπο)

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Καισαροβασιλικὴν Τοποτηρησίαν
ἐν Τεργέστη

Αἴτησις

τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση, συντάκτου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης». ἵνα τύχη τῆς ἐγκρίσεως νὰ ἐκτυπῶνῃ ἐν Τεργέστη ἡφμερίδα εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ἀπὸ ἐξ ἤδη ἐτῶν ὁ ὑποφαινόμενος, γεννηθεὶς ἐν Σμύρῃ, ἀλλ' ὑπήκοος Ἑλλῆν, ἔχω τὴν σύνταξιν τοῦ πολιτικο - φιλολογικο - ἐμπορικοῦ φύλλου, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερὶς τῆς Σμύρνης» δημοσιεύεται ἐν Σμύρῃ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Το τόμο τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας (σελ. 922α), συντεταγμένη ἀπὸ τὸν Θ. Βελιανίτη, ἀναφέρεται ἀνακριβῶς ὅτι ὁ Ἄ. Βυζάντιος διεδέχθηκε στὴν ἰδιοκτησίᾳ τῆς «Ἡμέρας» τὸν Σκυλίτση στὴ Βιέννη καὶ μετέφερε τὴν ἡφμερίδα στὴν Τεργέστη ὅπου τὴν μετονόμασε «Νέα Ἡμέρα». Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ δημοσιεύμενα ἔγγραφα, ἡ μεταφορὰ τῆς «Ἡμέρας» ἀπὸ τὴ Βιέννη στὴν Τεργέστη ἔγινε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Σκυλίτση τὸ 1863 καὶ

ὄχι ἀπὸ τὸν Βυζάντιο.

18. Εὐχαριστῶ ἐδῶ τὸν φίλο κ. Κ. Γιαγκάκη γιὰ τὴν καλωσύνη ποὺ εἶχε ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴ μετάφραση τῶν ἐγγράφων ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ καὶ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο. Ὁ κ. Γιαγκάκης, γεννημένος ὁ ἴδιος στὴν Τεργέστη, θυμᾶται μὲ συγκίνηση ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια μὲ πόση ἀνυπομονησία οἱ γονεῖς του περίμεναν τὴν «Νέα Ἡμέρα» καὶ ὑπεχρέωναν καὶ τὰ παιδιά τους νὰ τὴ διαβάζουν.

Ἐν γνώσει ὄθεν, λόγῳ τῆς ἐκ τῆς πρακτικῆς πείρας μου, ὅτι αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς πορείας τῶν ἐπιστημονικο - βιομηχανικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης δὲν φθάνουν εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἰμὴ μόνον διὰ μέσου τοῦ ἰταλικοῦ, γερμανικοῦ, γαλλικοῦ ἢ ἀγγλικοῦ τύπου, δηλαδή μεσῶ φύλλων συντασσομένων εἰς γλώσσας αἱ ὁποῖαι, γενικῶς, δὲν εἶναι γνωσταὶ ἐκεῖ εἰμὴ κατ' ἐξαιρέσειν, ἐσκέφθην νὰ ἀπαλλάξω τοὺς ὁμοεθνεῖς μου τοῦ τοιοῦτου ἀτόπου καὶ νὰ ἐπιτύχω ὅπως αἱ εἰδήσεις ἐξ Εὐρώπης περιέρχονται εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν γλώσσάν των καὶ χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη προηγουμένης μεταφράσεως, ὅποτε καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ ἔννοιά των δυνατὸν νὰ εἶναι ἀλλοῖα εἴτε ἢ ἀρχικὴ σημασία των ἠλλοιωμένη, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ μεταφρασταὶ οἱ διαθέτοντες θετικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις εἶναι λίαν σπάνιοι, καὶ μάλιστα ὑπάρχουν πόλεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν εὐρίσκονται τοιοῦτοι μεταφρασταὶ κατ' οὐδένα τρόπον καὶ οὐδεμίαν κατηγορίαν.

Ἔλαβον ὄθεν τὴν ἀπόφασιν νὰ συντάσσω ἐδῶ, ἐν Τεργέστη, ἐφημερίδα εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἢ ὁποία, μεταφέρονσα ἀπ' εὐθείας τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, ν' ἀποβῇ ὁ τε ἄμεσος κρῖκος ἐπαφῆς μεταξὺ Τεργέστης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθηνῶν, Σμύρνης, Κερκύρας καὶ λοιπῶν σημαντικῶν ἀγορῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὸ ἐθνικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον, πρῶτον αὐτό, καὶ ἄνευ παρεμβολῆς τῶν ἀβεβαίων μεταφράσεων, νὰ δημοσιεῖ τὰς εἰδήσεις τῶν τιμῶν τῶν ξένων συναλλαγμάτων, τῶν τρεχοσῶν τιμῶν, τῶν πραγματοποιουμένων πωλήσεων, τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων τῶν ἐν ἐξελίξει χρηματικῶν καὶ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων καί, ἐν γένει, ὅλων ἐκείνων τῶν ποικίλων καὶ αἰφνιδίων περιστατικῶν τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀφοροῦν τὰς χρηματιστηριακὰς καὶ ἐμπορικὰς πράξεις, ὄχι ὁμως καὶ χωρὶς νὰ παρακολουθῶνται αἱ ἐξελίξεις καὶ ἐναλλαγαὶ τοῦ κόσμου τῆς πολιτικῆς, ὡς ἐκεῖναι αἵτινες, μετὰ τὴν ποικίλην ἐμφάνισίν των ἐπιδροῦν τόσον ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐμπορίου.

Ἐν τούτοις, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ὑποβάλω αἰτησιν ἀποκτήσεως τῆς αὐστριακῆς ὑπηκοότητος, διὰ νὰ ἀποκτήσω ἅπαντα τὰ δι' ἓνα συντάκτην ἐν Αὐστρίᾳ ἀπαιτούμενα προσόντα, δὲν θὰ ἐπεθύμουν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰμὴ μόνον τὴν ἄδειαν ἐκτυπώσεως ἐν Τεργέστη τῆς σχεδιαζομένης ἐφημερίδος, ἀναλαμβάνων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴν τὴν κυκλοφορῶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μοναρχίας, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀποστέλλω ἀμέσως εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν. Δι' ὃ σὺν τῇ ὑποβολῇ συνημμένως πιστοποιητικοῦ¹ διαφόρων ἐμπόρων τῆς ἐνταῦθα ἀγορᾶς περὶ τοῦ ἠθικοῦ μου, ἐπίσης δὲ ὡς συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης, περὶ τῆς μορφώσεώς μου διὰ τὴν διεύθυνσιν φιλολογικῆς ἐπιχειρήσεως, προσφέρων δὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ κ. Ἀμβρ. Στεφάνου Ράλλη, ἐμπόρου καὶ κτηματίου, διὰ τὴν ἀστυερὰν τήρησιν τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω καὶ ὁ Νόμος μοι ἐπιβάλλει, αἰτοῦμαι, ὁ ὑποφαινόμενος, ἵνα ἡ Καισαροβασιλικὴ

1. Τὸ πιστοποιητικὸν αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε στὸ Ἀρχεῖο ποῦ περιῆλθε στὰ χέρια μου.

Τοποτηρησία, ἀντιλαμβανομένη τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπέκτα διὰ τοῦ περιοδικοῦ μου τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν Ἀνατολὴν ἐν γένει, καὶ εἰδικώτερον τὸ ἐμπόριον τῆς Τεργέστης, ἣ ὁποῖα θὰ καθίστατο τοιοντοτρόπως τὸ κεντρικὸν σημεῖον πάσης σπουδαίας εἰδήσεως,

εὐαρεστηθῆ

καὶ μοὶ παράσχη τὴν ἄδειαν ἐκτυπώσεως ἐν Τεργέστη, εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ διὰ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Lloyd, ἐφημερίδα ἣ ὁποῖα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἡμέρα» νὰ ἀσχολῆται μὲ ζητήματα πολιτικά, φιλολογικὰ καὶ ἐμπορικὰ, ἐναντι ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους μου νὰ μὴ τὴν κυκλοφορῶ ἐντὸς τῆς Μοναρχίας, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀποστέλλω ἀμέσως, διὰ τῆς κανονικῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν.

Ἐν Τεργέστη, τῇ 19 Ἰανουαρίῳ 1855
(Ἵπογραφὴ) : Ἰωάννης Σκυλίτσας

Συναίνῳ

(Ἵπογραφὴ) : Ἀμβρ. Στεφάνου Ράλλης

Ἄριθ. 2

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ πρωτότυπο)

Πρὸς τὴν
Σεβαστὴν Καισαροβασιλικὴν Διεύθυνσιν

Λαβὼν, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου² ἀπὸ 12 Μαρτίου 1855 καὶ ὑπ' Ἄρ. 267 Κ. - Β. Ἐγγράφου (ὑπὸ τὸ γράμμα Α), τὴν ἄδειαν τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πολιτικο - ἐμπορικοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἡμέρα», ὁ ὑπογεγραμμένος, προτιθέμενος νὰ ζητήσω δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεως τὴν παραχώρησιν τῆς αὐστριακῆς ὑπηκοότητος, ὑποκαθιστῶ εἰς ἑμαντὸν ὡς συντάκτην, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ προβῶ ταχέως εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ περιοδικοῦ, τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δημόπουλον, ὅστις ὢν κάτοικος Τεργέστης, ἐνθα θὰ ἐκδίδεται τὸ περιοδικόν, ἔχων ὑπερβῆ τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχων τὴν αὐστριακὴν ὑπηκοότητα, ἀμέμπτον ἠθικοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ κάτοχος ὢν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὡς διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Β. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ μεταφραστῆς αὐτῆς, κεκτημένος δὲ τὴν δέουσαν μόρφωσιν διὰ νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς φιλολογικῆς ἐπιχειρήσεως, διαθέτει ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ προσόντα ἅτινα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετ' ἀκριβείας προσδιορίζονται εἰς τὰς παραγράφους 4 καὶ 12 τοῦ Κ. - Β. Διατάγματος τῆς 27 Μαΐου 1852.

Κατὰ ταῦτα, ἐπιφυλασσόμενος νὰ προσκομίσω ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι παρέσχον τὴν προβλεπομένην ἐγγύησιν, αἰτοῦμαι ἵνα ἡ

2. Τὸ συνημμένον αὐτὸ δὲν ὑπάρχει στὰ ἔγγραφα.

σεβαστή Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑπηρεσιακῶν διατυπώσεων, εἰσαρεστηθῆ νὰ μοὶ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ἐκδόσεως τοῦ εἰς τὸ ὑπὸ Α συννημμένον Κ. - Β. Ἐγγραφον ἀναφερομένον περιοδικοῦ, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Δημοπούλου.

Ὑπογρ. : Ἰω. Ἰ. Σκυλίτσης

674/R

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 29 Ἰουνίου καὶ ὑπ' Ἀρ. 1618 τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Κ. - Β. Προεδρίαν τῆς Τοποτηρησίας, ἐπιτρέπεται ἵνα ὑποκατασταθῆ προσωρινῶς ὁ κ. Κωνσταντίνος Δημόπουλος ὡς συντάκτης τοῦ πολιτικο - ἐμπορικοῦ περιοδικοῦ, δημοσιευομένου εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἡμέρα».

Φέρεται τοῦτο εἰς γνῶσιν Ὑμῶν, μετὰ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐδόθη ταυτοχρόνως ἐντολὴ εἰς τὸ Κ. - Β. Δημόσιον Ταμεῖον νὰ εἰσπράξῃ τὴν κεκαυοτισμένην ἐγγύησιν ἐκ πέντε χιλιάδων Φλωρινίων καὶ νὰ χορηγήσῃ τὸ σχετικὸν πιστοποιητικόν.

Ἐκ τῆς Κ. - Β. Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως
Ἐν Τεργέστη, τῆ 7 Ἰουλίου 1855
(Ὑπογρ.): Wagner

(Τ. Σ. εἰς τὴν γερμανικὴν, τῆς Κ. - Β. Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Τεργέστης)

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Καισαροβασιλικὴν Ἀστυ-
νομικὴν Διεύθυνσιν
ἐν Τεργέστη

Αἴτησις

Ἰωάννου Σκυλίτση
(κατοίκου εἰς τὸν Ἀρ.
1785),

ἵνα ἐξουσιοδοτηθῆ νὰ δημοσιεύῃ τὸ εἰς τὸ Κ. - Β. Ἐγγραφον ὑπὸ Α ἀναφερομένον Περιοδικόν, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν προσωρινὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Δημοπούλου. Μετὰ συννημμένον ὑπὸ τὸ γράμμα Α, ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ.

(Ὑπογρ. δυσανάγνωστος)
23. 6. 55

Ἀριθ. 3

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ πρωτότυπο)

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Καισαροβασιλικὴν Διεύθυνσιν

Ὁ ὑποφαινόμενος, ἀποδεικνύων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1855 καὶ ὑπ' Ἀρ. 674 Διαταγὴν, ὑπὸ τὸ γράμμα Β, ὅτι κατέθεσα τὴν κεκαυοτισμένην ἐγγύησιν διὰ τῆς καταβολῆς Φλωρινίων 5.000. - εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Δημόσιον Ταμεῖον, ὑποβάλλω τὴν παράκλησιν ἵνα ἡ Ὑμετέρα Κ. - Β. Διεύθυνσις εἰσαρεστηθῆ καὶ μοὶ

Παράσχη τήν ἄδειαν δημοσιεύσεως καὶ διανομῆς τοῦ πολιτικο - εμπορικοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν ἑλληνικὴν «Ἡ Ἡμέρα» ὡς καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ Προγράμματος.

(Ὑπογραφαί):

Ἰωάννης Ἰ. Σκυλίτσης

Ἰω. (ἐπώνυμον δυσανάγνωστον) - Μαρτυρῶ
(ἀκολουθεῖ λέξις δυσανάγνωστος)

LoRENZO (ἐπώνυμον δυσανάγνωστον) - Μαρτυρῶ, ὡς ἄνω.

763/R

Ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτοῦντα μὲ τὴν δήλωσιν, ὅτι δεδομένον ὅτι ἔχει οὗτος ἐκπληρώσει καὶ τὰ ὅσα τῷ ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς Διατάξεως τῆς ὑπογεγραμμένης Ἀρχῆς ὑπ' Ἀρ. 674/R, οὐδὲν ὑπάρχει πλέον κώλυμα, καὶ ὅτι θὰ δύναται νὰ δημοσιεύῃ καὶ νὰ διανέμῃ τὸ πολιτικο - εμπορικὸν περιοδικὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἡμέρα», ἐκδίδων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τὸ σχετικὸν Πρόγραμμα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ καλεῖται ὁ κ. Αἰτῶν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν ὑπογεγραμμένην Ἀρχὴν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ γίνῃ ἔναρξις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περιοδικοῦ.

Κ. - Β. Διεύθυνσις
τῆς Ἀστυνομίας

Ἐν Τεργέστη, τῆ 23 Ἰουλίου 1855

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Καίσαροβασιλικὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν
ἐν Τεργέστη

Αἴτησις

Ἰωάννου Ἰ. Σκυλίτσης,

ἵνα κατόπιν τῆς βεβαιώσεως περὶ καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως, τῷ ἐπιτραπῆ νὰ δημοσιεύῃ καὶ νὰ διανέμῃ τὸ πολιτικο - εμπορικὸν περιοδικὸν, εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, «Ἡ Ἡμέρα», καὶ νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ σχετικὸν Πρόγραμμα.

Μετὰ συνημμένον Β πρωτοτύπου.

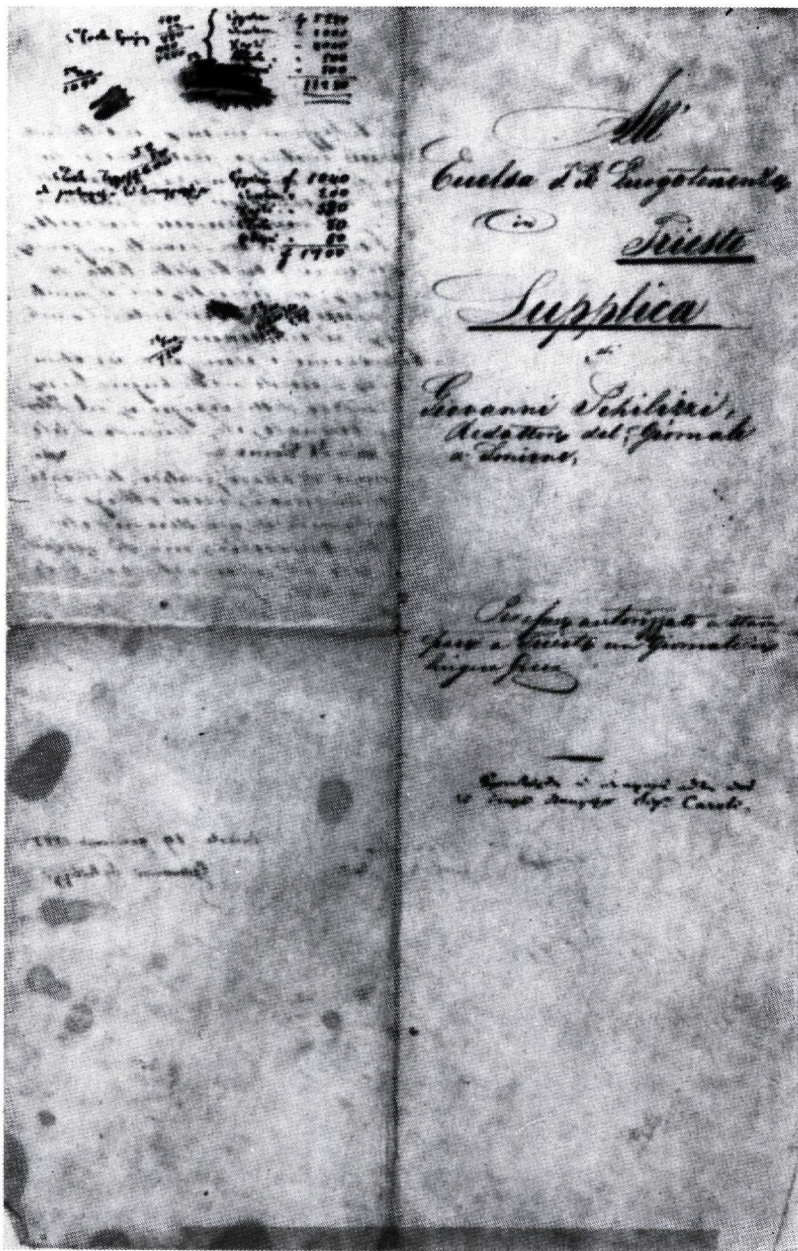
19. 7. 55

(Ὑπογραφή δυσανάγνωστος)

(Τ. Σ. εἰς τὴν γερμανικὴν, τῆς Κ. - Β. Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Τεργέστης)

Είχ. 1. Φωτογραφία δημοσιευμένη στο περ. Βίων.

Είχ. 2. 'Η αίτηση του 'Ι. Σκυλίτση για την έκδοση της «'Ημέρας» (Με τις όπισθόγραφες σημειώσεις του για το κόστος έκδόσεως της έφημερίδος στη Σμύρνη και στην Τεργέστη).

№ 3416

Reichsmunicipale Stadt Triest
Trieste città municipale dell'Impero

Genitale
Cognome

Steuerpflichtiger
Contribuente *Schilini G.*

Charakter oder Beschäftigung
Carattere od occupazione *Risultare dal giornale giorn. Il Lavoro*

Wohnort des Steuerpflichtigen
Domicilio del contribuente *Trieste*

Haus-Nr.
Numero di Casa

Rechenzettel-Nr.
Numero della bustina *1728*

Einkommensteuer-Zahlungsauftrag.

Nach der auf Grundlage des abgelaufenen Fiskusjahres vom 28. October 1860 vollzogenen
 Ausmittlung des Einkommens nachfolli für das Verwaltungsjahr 61

Ingenzione di pagamento dell'imposta sulla rendita.

Secondo la determinazione della rendita e della somma della Sovrana Fiscata 20 Ottobre 1860 stabilita
 per l'anno amministrativo 61

	Der Einkommen	Die Einkommen
	La rendita	l'imposta sulla rendita
	S. G. W.	S. G. W.
In der Wohnung I. Classe	225	160
" II "		
" III "		
Zuschlag für den Staat Addizionale per lo Stato		22
Zuschlag für die Gemeinde Addizionale per Comune		19
Summe. Summa		212

Sage Gulden S. Kreuzer in G. W.

Welche in Vierteljahres-Raten am 31. Januar, 30. April, 31. Juli und 31. October 1861
 zu die einzahlung sind.

Die Summe *Quattrocentododici* Gold *19* S. K.

pagabili in quattro rate trimestrali il 31 Gennaio, 30 Aprile, 31 Luglio e 31 Ottobre 1861 alla Cassa civica di Trieste

Von der k. k. Steuer-Administration
 Dall' I. r. Amministrazione delle imposte dirette
 Trieste *15. giugno 1861*

Centinchi

Ingenzione di pagamento.
 Es. Numero ed Nr. 11307 (1410 Opus) in 1858. ex 1855.

Nr. 62 Gross-Cognosc.

Είχ. 3. Η φορολογική δήλωση του Σκυλίτση στην Τεργέστη κατά τὸ 1861 με δηλωθέντα κέρδη ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴ τῆς «Ἡμέρας», Φιορίνια 3.215.

Ἄριθ. 4

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Ἄρ. 12.856

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Σύνταξιν καὶ Ἐπιχείρησιν
τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Ἡμέρα»
ἐν Τεργέστη

Δεδομένου ὅτι τὸ περιοδικὸν «Ἡ Ἡμέρα», ὑπὸ τὴν προτέραν συγκρότησίν του, ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῆς ἐκδόσεώς του μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857, θὰ περιλαμβάνετο ἐνδεχομένως εἰς τὰ περιοδικὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1857, ἔνεκεν τοῦ Διατάγματος περὶ τελῶν χαρτοσήμου τῶν Ἐφημερίδων, δεόν νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τῆς ἀξιότιμου συντάξεως καὶ ἐπιχειρήσεως ὑμῶν αἴτησις, κατόπιν ἀνωτέρων ὁδηγῶν ἐν προκειμένῳ, εἰς τὴν Περιφερειακὴν Οἰκονομικὴν Διεύθυνσιν, πρὸς παροχὴν διενκρινίσεως ἐπὶ τῶν ἐξῆς περιπτώσεων, καὶ δὴ : ἐὰν τὸ περιοδικὸν θὰ ἐκδίδεται καὶ μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1857 μὲ τὸ κύριον φύλλον μόνον ἢ καὶ μετὰ προσθέτου τοιοῦτου, προσέτι κατὰ ποῖα χρονικὰ διαστήματα ἦτοι ἐὰν ἡμερησίως, ἀποκλειομένων ἢ μὴ τῶν Κυριακῶν καὶ εορτασίων ἡμερῶν, ἢ μόνον κατὰ τινὰς καὶ ποίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἐὰν τὴν πρώτην ἢ τὴν ἐσπέραν καί, τέλος, εἰς ποῖον τυπογραφεῖον θὰ γίνεται ἡ ἐκτύπωσις.

Γίνεται παράκλησις ἵνα ἡ παροχὴ τῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων ἐπισπευσθῇ κατὰ τὸ δυνατόν, ὥστε αὐταὶ νὰ ὑποβληθοῦν τὸ βραδύτερον ἐντὸς 48 ὡρῶν, ὁπότε θὰ ἀνακοινωθοῦν αἱ λεπτομερεῖς διατάξεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω Ἀυτοκρατορικοῦ Διατάγματος εἰδικῶς καθ' ὅσον αὐταὶ ἀφοροῦν τὴν φύλαξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναγραφόμενων, διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶς κατατεθειμένων ἀντιτύπων, τὴν ἀνάληψιν τῶν τελῶν καὶ τὰς σχετικὰς ἐνεργηθησομένας σημειώσεις.

Περιφερειακὴ Οἰκονομικὴ Διεύθυνσις
Ἐν Τεργέστη τῇ 26 Δεκεμβρίου 1857
(Ἰπογραφή δουσανάγνωστος)

Ἄριθ. 5

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Ἄρ. 2047/R

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην
τοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ «Ἡμέρα»
ἐν τ α ὺ θ α

Κατόπιν ἀνακοινώσεως τῆς Καισαροβασιλικῆς Ὑπαντιπροσωπείας ἐν

Κωνσταντινούπολει, ληφθείσης ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Κ. - Β. Προεδρίας τῆς Τοποτηρησίας, ἡ Ὑψηλὴ Ὀθωμανικὴ Πύλη, ἐξέδωκε τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 15 παρελθόντος μηνὸς ἐντολὴν πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς Θεσσαλονίκης, Ἡρακλείου, Σμύρνης, Ἰωαννίνων καὶ Ρόδου, ἵνα ἀφήσουν πάλιν ἐλεύθερον τὸ ὑμέτερον προηγουμένως ἀπηγορευμένον περιοδικὸν «Ἡμέρα», ἐπιστήσασα ὁμως ταυτοχρόνως τὴν προσοχὴν των ἵνα ὑποβάλουν ἀναφορὰν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον προκύψει ἀπροεπὶ ἄρθρα.

Περὶ τῶν ἀνωτέρω καθίστασθε ἐνήμερος διὰ τῆς ἐν συνεχείᾳ Διαταγῆς τῆς Ὑψηλῆς Κ. - Β. Προεδρίας τῆς Τοποτηρησίας ἀπὸ 27 παρελθόντος μηνός, ὑπ' Ἀρ. 3611/R, ἀναφερομένης εἰς τὸ ὑμέτερον διάβημα τῆς 8 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἐν Τεργέστη, τῆ 12 Δεκεμβρίου 1859

Ὁ Κ. - Β. Ἀδελκὸς Σύμβουλος καὶ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
(Ὑπογραφή): *Martiner*

Ἀριθ. 6

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Ἀρ. 2516

Κύριον Ἰωάννην Σκυλίτσην
Συντάκτην τῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκδιδομένης
ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἡ Ἡμέρα»
Τεργέστην

Τὸ Ὑψηλὸν Καισαροβασιλικὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας ἀπεφάσισε νὰ ἐγκρίνη διὰ τῆς ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' Ἀρ. 5482/1208 Ἀποφάσεως, ἵνα ἡ ἐν Τεργέστη εἰς τὴν ἑλληνικὴν δημοσιευομένη ἐβδομαδιαία πολιτικο-ἐμπορικὴ ἐφημερίς «Ἡ Ἡμέρα», ἐκδίδεται ἐφεξῆς ἐν Βιέννῃ, καὶ δὴ δις τῆς ἐβδομάδος, τιθεμένου ὁμως ἐν προκειμένῳ ὡς ὅρον ὅτι ὑμεῖς, ὡς συντάκτης, θὰ ἐγκατασταθῆτε μονίμως ἐν Βιέννῃ.

Κατόπιν ἀνακινήσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Κ. - Β. Τοποτηρησίας Κάτω Αὔστρίας ἀπὸ 19 τρέχοντος καὶ ὑπ' Ἀρ. 3126, καὶ Ἀποφάσεως ἀπὸ 27 τρέχοντος καὶ ὑπ' Ἀρ. 2821 τῆς ἐνταῦθα Ὑψηλῆς Διοικήσεως τῆς Τοποτηρησίας, φέρεται τοῦτο εἰς γνῶσιν ὑμῶν μετὰ τὴν ἐντολὴν τῆς δηλώσεως ἐν καιρῷ παρ' ὑμῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ὑψηλὴν Διοίκησιν τῆς Τοποτηρησίας τῆς γενομένης μετοικεσίας, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ γίνῃ ἐνέργεια παρὰ τῷ Κ. - Β. Κυρίῳ Δημοσίῳ Ταμείῳ Κάτω Αὔστρίας διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα.

Ἐπιστρέφονται ἐσωκλείστως τὰ ὑπὸ Α καὶ Β συνημμένα εἰς τὴν αἴτησιν ἐγγράφα.

Ἐν Τεργέστη, τῆ 29 Σεπτεμβρίου 1861

Ὁ Κ. - Β. Κυβερνητικὸς Σύμβουλος
Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
(Ὑπογραφή *δυσανάγνωστος*)

Ἄριθ. 7

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Ἄρ. 2797/R

Ἀξιότιμον Κύριον Ἰωάννην Σκυλίτσην
 Συντάκτην τοῦ ἐγκεκριμένου ἑβδομαδιαίου
 Περιοδικοῦ «Ἡ Ἡμέρα»
 Ἐν τ α ῶ θ α

Βάσει τῆς Καισαροβασιλικῆς Ἀποφάσεως τοῦ Ὑψηλοῦ Ὑπουργείου Ἀστυνομίας ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀρ. 5432 1209, διὰ τῆς ὁποίας παρεσχέθη ὑμῖν ἡ ἐγκρισις ἵνα τὸ μέχρι τοῦδε δημοσιευόμενον ἐνταῦθα ἐλληνικὸν ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Ἡ Ἡμέρα» ἐκδίδεται ἐφεξῆς ἐν Βιέννῃ, εἰς ἀπάντησιν δὲ τῆς ὑμετέρας Αἰτήσεως ἀπὸ 28 παρελθόντος μηνός, ὑποβληθείσης εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Ὑψηλῆς Κ. - Β. Τοποτηρησίας τοῦ «Küstenland³», διετάχθη τὸ Κ.Β. Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ὑμετέραν πρὸς φύλαξιν παραληφθεῖσαν ἐγγύησιν ἐφημερίδος ἐκ 3.350. Φλωρινίων εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Κάτω Αὔστριας.

Τοῦτο φέρεται εἰς γνώσιν ὑμῶν κατόπιν τῆς ἀπὸ 29 παρελθόντος μηνός καὶ ὑπ' Ἄρ. 3140 Διαταγῆς τῆς Προεδρίας τῆς Ὑψηλῆς Τοποτηρησίας, ἀναφερομένης εἰς τὴν ὑμετέραν προορηθείσαν Αἴτησιν.

Διὰ τὸν Κ. - Β. Κυβερνητικὸν Σύμβουλον καὶ Διευθυντήν.

Ὁ Κ. - Β. Σύμβουλος τῆς Ἀστυνομίας: (Ὑπογραφή δυσανάγνωστος)

Ἄριθ. 8

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Καισαροβασιλικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας
 τῆς Πρωτευούσης καὶ Αὐτοκρατορικῆς Ἑδρας
 Βιέννης

Ἄρ. 19.761/1635 P.B.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑποβληθείσης ἀπ' εἰθερίας εἰς τὸ Ὑψηλὸν Καισαροβασιλικὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας ὑμετέρας αἰτήσεως, ἀνακοινοῦται ὑμῖν, κατόπιν Διαταγῆς τῆς Ὑψηλῆς Κ. - Β. Τοποτηρησίας τῆς Κάτω Αὔστριας ἀπὸ 26 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' Ἄρ. 2012/PR, ὅτι προηγουμένως, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 10 τοῦ Νόμου περὶ Τύπου τῆς 17 Δεκεμβρίου 1862, ὀφείλετε νὰ ἀνακοινώσετε τὴν δημοσίευσιν ἐν Τεργέστῃ τῆς ὑμετέρας ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος εἰς τὴν ἐκεῖ Κ. - Β. Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

3. Σημ. Μεταφρ. «Küstenland» (παραθαλάσσια ἐπαρχία) ἐκαλεῖτο τότε ὁ Νομὸς τῆς Αὔστριακῆς αὐτοκρατορίας ποὺ περιελάμβανε τὴν Τεργέστη καὶ τὴν Ἴστρια.

Ἐνταῦθα θέλει γίνει, θὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐνταῦθα κατατεθειμένης ἐγγυήσεως εἰς τὸ Κ. - Β. Κόριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 30 Μαΐου 1863
(Ἵπογρ.): Brobach

Ἀξιότιμον Κόριον

Ἰωάννην Σκωλίτην, ἐκδότην καὶ συντάκτην
τῆς ἑλληνικῆς ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἡ Ἡμέρα»
Landstrasse Reiskerhof Ἄρ. 481

Ἐν τ α ῶ θ α

Ἄριθ. 9

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Ἄρ. 1043

Κόριον Ἰ. Ἰ. Σκωλίτην
προσωρινῶς διαμένοντα ἐν Βιέννῃ

Ἀξιότιμε Κύριε

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ὑμετέραν Λήλωσιν ἐκ Βιέννης ὑπὸ χρονολογίαν 15 τρέχ., ἀνακοινοῦται ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης καὶ μετ' ἐπιστροφῆς τῶν 5 συνημμένων, ὅτι ἡ ἤδη προσκομισθεῖσα ἀπόδειξις ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ, θὰ ἔχετε ἐγκατασταθῆ μονίμως ἐν Τεργέστη καὶ δηλώσει τοῦτο εἰς τὴν ὑμετέραν Ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι συνεπῶς οὐδὲν ἕτερον κώλυμα ὑπάρχει διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἡμέρα», πλὴν τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς γενομένης καταθέσεως τῆς νομίμου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ὁποίας εἰς τὸ ἐνταῦθα Καισαροβασιλικὸν Κόριον Δημόσιον Ταμεῖον, δεόν νὰ ἐνεργήσετε ὑμεῖς, τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως μὴ ἐχούσης ιδιότητα πρὸς τοῦτο.

Ἐν Τεργέστη τῇ 19 Ἰουνίου 1863
Διὰ τὸν Κ. - Β. Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν
Ὁ Κ. - Β. Σύμβουλος τῆς Ἀστυνομίας
(Ἵπογραφή δυσανάγνωστος)

Ἄριθ. 10

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Καίσαροβασιλικὴ Τοποτηρησία

Κάτω Αὔστριας

Ἄρ. 2721 P.

Κατὰ διεκπεραίωσιν τοῦ ὑμετέρου σημερινοῦ διαβήματος καὶ ἐπιστρεφόμενον τοῦ ὑποβληθέντος σχετικοῦ ἐγγράφου, ἀνακοινοῦται ὑμῖν ὅτι τὸ Κ. - Β. Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Κάτω Αὔστριας λαμβάνει ταυτοχρόνως τὴν ἐντολὴν ἵνα μεταβιβάσῃ τὸ ταχύτερον τὴν κατατεθεισάν τὸ ἔτος 1861 ὑμετέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἑφημερίδα «Ἡ Ἡμέρα» εἰς τὸ Κ. - Β. Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 26 Ἰουνίου 1863

(Ὑπογραφή δυσανάγνωστος)

Κύριον Ἰω. Ἰ. Σκολίτσην

Συντάκτην τῆς ἑλληνικῆς ἐβδομαδιαίας Ἐφημερίδος

«Ἡ Ἡμέρα»

Ἄριθ. 11

(Μετάφραση ἀπὸ τὸ γερμανικὸ πρωτότυπο)

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν

Καίσαροβασιλικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστρονομίας

Μὲ τὴν ἀπὸ 30 Μαΐου 1863 καὶ ὑπ' Ἄρ. 19.761/1635 P.B. Διαταγὴν τῆς Κ.Β. Διευθύνσεως τῆς Ἀστρονομίας ἐν Βιέννῃ, εἰς ἀπάντησιν δὲ τῆς εἰς τὸ Ὑψηλὸν Κ. - Β. Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστρονομίας ὑποβληθελείσης αἰτήσεως δι' ἐγκρισιν ἐκδόσεως ἐν Τεργέστη τῆς ἤδη ἐν Βιέννῃ δημοσιευομένης ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἐβδομαδιαίας ἑφημερίδος «Ἡμέρα» καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν διαταγῆς διὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης τῆς εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον τῆς Κάτω Αὔστριας κατατεθειμένης ἐγγυήσεως, μοι ἀνεκοινώθη συνεπεῖα Διατάξεως τῆς Ὑψηλῆς Τοποτηρησίας Κάτω Αὔστριας τῆς 26 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' Ἄρ. 2102/R, ὅτι προηγουμένως, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 10 τοῦ Νόμου περὶ Τύπου τῆς 17 Δεκεμβρίου 1862, ὀφείλω νὰ ἀνακοινώσω τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ μου ἐν Τεργέστη εἰς τὴν σεβαστὴν Κ. - Β. Διεύθυνσιν τῆς Ἀστρονομίας καὶ ὅτι τοῦτου γενομένου, θὰ διετάσσετε ἀμέσως ἢ μεταβίβασιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν σεβαστὴν Κ. - Β. Διεύθυνσιν τῆς Ἀστρονομίας τὴν ταπεινοτάτην ἀνακοίνωσιν ὅτι τὸ ἐβδομαδιαῖον περιοδικόν μου θὰ δημοσιευθῇ διὰ τελευ-

ταίαν φοράν ἐν Βιέννῃ τὴν 19 Ἰουνίου ἐ. ἔ., καὶ ὅτι τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἑβδομάδα θὰ τὸ ἐκδώσω ἐν Τεργέστη, ἐκτυπούμενον παρὰ τῷ Ἀστρονομικῷ Λόγῳ, ὑπ' εὐθύνην μου κατὰ τὸ προηγούμενον, ἤδη γνωστὸν Πρόγραμμα, νὰ ὑποβάλω δὲ καὶ τὴν ἐξῆς παράκλησιν :

Ἴνα ἡ Ὑμετέρα Σεβαστὴ Κ. - Β. Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις θελήσῃ νὰ προκαλέσῃ μέσῳ τῆς Κ. - Β. Τοποτηρησίας τὴν ἐκ νέου μεταβίβασιν τῆς εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1861 ὑπ' ἀριθ. 428 κατατεθείσης νῦν δὲ εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Βιέννης κατατεθειμένης ἐγγυήσεως, εἰς τὸ Κύριον Δημόσιον Ταμεῖον Τεργέστης.

Ἐν Βιέννῃ τῇ 8 Ἰουνίου 1863

(Ὑπογρ.): Ἰω. Σκυλίτσης

16 Ἰουνίου 1863

A

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν
Καισαροβασιλικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας
ἐν Τεργέστη

Ὁ Ἰω. Ἰ. Σκυλίτσης, συντάκτης τῆς ἐλληνικῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Ἡμέρα», ὑποβάλλει τὴν ταπεινοτάτην δήλωσιν περὶ τῆς παύσεως τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω ἐφημερίδος ἐν Βιέννῃ, καὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἐν Τεργέστη, καὶ παρακαλεῖ ἵνα ἐνεργηθοῦν ἀμέσως τὰ δεόντα δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐγγύησιν.

Ἀρ. 997

Ἀρ. 997/R

Ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτοῦντα Κύριον, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ὅτι ἡ παροῦσα Δήλωσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ μέχρι τῆς συμπληρώσεως ἀπάντων τῶν ἐν § 10 τοῦ Νόμου περὶ Τύπου προβλεπομένων δρων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀποδείξεως τῶν ἐν § 12 ἀναγεγραμμένων ἰδιοτήτων.

Ἐν Τεργέστη, τῇ 10 Ἰουνίου 1863

Διὰ τὸν Καισαροβασιλικὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν

Ὁ Κ. - Β. Σύμβουλος τῆς Ἀστυνομίας

(Ὑπογραφή δυσανάγνωστος)

(Τ. Σ. τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Τεργέστης)